

ลำดับของไทยในการท่องเที่ยวโลก

ข่าวดีและข่าวร้าย

ดุลยภาพ
ดุลยพินิจ

มีงสรรพ์ ขาวสะอาด

ตารางที่ 1 ลำดับและค่าคะแนนของดัชนีรวมและดัชนีย่อย World Economic Forum (WEF)
2015: The Travel & Tourism Competitiveness Index (ปี พ.ศ. 2558)

ประเทศ	ภาพรวมของคะแนน			ตัวชี้วัดย่อยที่ไทยมีปัญหา			
				ดัชนีย่อยกลุ่มการเข้าถึงสภาพแวดล้อม	ดัชนีย่อยกลุ่มกฎระเบียบและเงื่อนไข	ดัชนีย่อยกลุ่มโครงสร้างพื้นฐาน	ดัชนีย่อยกลุ่มทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
	ลำดับ			คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน
	โลก	เอเชีย	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	
สิงคโปร์	11	2	4.86	5.89	4.83	5.63	3.08
มาเลเซีย	25	6	4.41	5.21	4.43	4.46	3.52
ไทย	35	9	4.26	4.55	4.29	4.56	3.63
อินโดนีเซีย	50	11	4.04	4.46	4.59	3.38	3.74
ฟิลิปปินส์	74	17	3.63	4.29	4.5	3.19	2.55
เวียดนาม	75	18	3.60	4.56	3.72	2.93	3.20
สปป.ลาว	96	23	3.33	4.39	4.07	2.84	2.01
กัมพูชา	105	28	3.24	4.02	4.21	2.54	2.18
เมียนมา	134	31	2.75	3.42	3.31	2.07	2.06

ที่มา: The Travel & Tourism Competitiveness Report 2015

เริ่มต้นที่ข่าวดีก่อนนะคะ World Economic Forum : WEF ซึ่งเป็นองค์กรจัดอันดับโลกให้แก่ประเทศต่างๆ ในด้านความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวทั้งหมด 141 ประเทศ เพิ่งเผยแพร่รายงานประจำปี 2558 มีประเด็นที่น่ายินดีว่า ลำดับความสามารถในการแข่งขันของไทยดีขึ้น จากลำดับที่ 43 ขึ้นเป็นลำดับที่ 35 เป็นรองสิงคโปร์ (ลำดับที่ 11) และมาเลเซีย

(ลำดับที่ 25) ส่วนข่าวร้ายก็คือ การจัดลำดับรายรับของการท่องเที่ยวโลกของ UNWTO ไทยตกลงมาเป็นลำดับที่ 9 จากที่เคยอยู่ลำดับที่ 7 พูดอย่างภาษาดอกไม้ตามยุคตื่นความสุขให้ประชาชนก็คือ การเมืองของไทยได้ผลักให้ประเทศไทยตกอยู่ในกับดักไม่สามารถไปถึงดวงดาวได้

ที่น่าสนใจก็คือ สิงคโปร์ที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวน้อยกว่าไทยก็จริง

เพราะเป็นประเทศที่เป็นเพียงเกาะเล็กๆ เทียบไม่ได้กับประเทศไทยที่มีจังหวัดท่องเที่ยวหลักหลายจังหวัด ซึ่งบางจังหวัดก็ใหญ่กว่าสิงคโปร์เสียอีก แต่เมื่อมาดูความสามารถในการแข่งขันด้านราคา สิงคโปร์อยู่ในลำดับ 116 ของโลก เพราะสิงคโปร์มีต้นทุนการท่องเที่ยวที่แพงกว่าประเทศอื่นๆ ในอาเซียน แหล่งท่องเที่ยวก็มีน้อย แต่สิงคโปร์ยังติดอันดับ 11 ของโลกในด้านความสามารถในการแข่งขันในภาพรวม

ตารางที่ 2 ลำดับโลก

	มาเลเซีย	ไทย	จีน	เวียดนาม
ความสามารถในการแข่งขันด้านราคา	6	36	34	22
- ราคาที่พัก	27	28	12	42
- อำนาจซื้อ	42	23	78	16

ที่มา: WEF 2015

กล่าวคือ ติดอันดับโลกได้ด้วยฝีมือการจัดการทั้งหมด

เรามักจะสนใจแต่เพียงดัชนีความสามารถในการแข่งขันในระดับภาพรวมต่างๆ ที่ Travel Tourism Competitiveness Index (TTCI) ของ WEF นี้ ประกาศทุก 2 ปี และลงในรายละเอียดของตัวชี้วัดด้านต่างๆ จำนวนมาก ทั้งในด้านนโยบาย สภาพแวดล้อม ด้านทรัพยากรมนุษย์ นับเป็นกระจกส่องให้เห็นความสามารถของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดการของรัฐ

หากดูแต่ดัชนีย่อย 4 ตัว (ตารางที่ 1) ไทยก็จะอยู่ในลำดับค่อนข้างดีในด้านโครงสร้างพื้นฐานและดัชนีสิ่งดึงดูดใจอันได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ เราอยู่ในลำดับดีในอาเซียนคือที่ 2 แต่พอมาถึงดัชนีกลุ่มกฎระเบียบและเงื่อนไข ก็คือการบังคับใช้กฎหมายและการจัดการของรัฐ เราตกไปอยู่ถึงลำดับ 5 เป็นรองสิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ และดัชนีย่อยกลุ่มสภาพแวดล้อมอยู่ในลำดับ 4 เป็นรองเวียดนามด้วยซ้ำ

ยิ่งมาดูตัวชี้วัดย่อยๆ บางตัวแล้วก็ยิ่งน่าเป็นห่วงถึงปัญหาการจัดการของรัฐ ในเรื่องความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย เราได้คะแนนแค่ 3.75 จากคะแนนเต็ม 7 ติดลำดับ 132 ของโลก ต่ำที่สุดในอาเซียน ตีกว่าฟิลิปปินส์เท่านั้น ในขณะที่สิงคโปร์ได้คะแนน 6.13 จาก

เต็ม 7 ตัวชี้วัดด้านความเชื่อถือได้ของตำรวจไทยอยู่ในลำดับ 112 ของโลก!

ดัชนีการเกิดการก่อการร้ายก็เกือบบิวคือลำดับที่ 136 ใน 141 ประเทศ ในด้านสุขอนามัยเราได้คะแนน 4.9 เป็นลำดับที่ 89 ของโลก เพราะเรามีจำนวนแพทย์ต่อประชากรต่ำ (ลำดับที่ 100) ยังมีความชุกของโรคเอดส์สูง (ลำดับที่ 108) ทำให้เราสงสัยว่าต่างชาติเขาจะเชื่อเราในฐานะ International Medical Hub ได้ไหมเนี่ย

อีกด้านหนึ่งที่ไทยเรามีคะแนนต่ำมากๆ ก็คือ ด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม เราติดอันดับ 116 ของโลก เป็นลำดับ 5 ของอาเซียน เป็นรองทั้ง สเปน.ลาว และ

พม่า (ซึ่งธรรมชาติสมบูรณ์) ที่ไทยมีลำดับแย่มากในกลุ่มนี้ก็เพราะความไม่เข้มงวดด้านการใช้กฎหมาย กำกับสิ่งแวดล้อม (ลำดับที่ 103) ของโลก มีฝุ่นละอองมาก (ลำดับ 123) และมีมลพิษที่ถูกคุกคามมาก (ลำดับที่ 104)

ถ้า หากตัวชี้วัดด้านการจัดการเราตกต่ำขนาดนี้คือแทบอยู่ในลำดับท้ายๆ ของกลุ่มครึ่งล่าง (ต่ำกว่าลำดับ 70) ส่วนใหญ่ ปัจจัยอะไรเล่าที่จะสามารถผลักดันให้เราขึ้นไปอยู่ที่ลำดับ 35 ของโลกโดยรวมได้เล่า คำตอบคือ เราขายความถูกที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษให้ใจกันว่า Good Value for Money ซึ่งตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันด้านราคาเราอยู่ในลำดับ 36 ของโลก ในด้านราคาโรงแรมที่พักอยู่ในลำดับที่ 28 ซึ่งถือว่าเป็นลำดับที่สูงมาก ก็คือเราขายความถูกมาก มาเลเซียขายโรงแรมถูกกว่าเราเพราะโรงแรมเซนชาน้อยกว่า

แต่สิ่งที่เราขายก็คือทรัพยากรธรรมชาติที่เราติดอันดับ 16 ของโลก แหล่งมรดกโลกเราติดอันดับ 29 ความนิยมของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ (วัดจาก online search ของลูกค้าทั่วโลก) เราติดอันดับ 3 ของโลก!

หมายความว่าเราเอาสมบัติเก่าของเราไปขายแบบไม่ปรุงแต่ง ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเราเสื่อมโทรมตามลำดับ เพราะในด้านนี้เรากลับตกไปที่ลำดับ 98 ของโลก

หมายความว่าการท่องเที่ยวไทยมีที่ทำไม่ยั่งยืนอย่างแน่นอน นี่คือข่าวร้ายที่สุดสุด!!